Ketabton.com

ketabton.com - The Digital Library

په اورونو کې سندرې

شاعر

محمد اسمعيل يون

ketabton.com - The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب پېژندنه

د کتـــاب نــــوم: سندرې	پـــه اورونـــو کـــې
شاعـــــــــــــر:	محمد اسمعیل یون
خـــپـــرنـــدوی:	یون کلتوري یون
چـــا پــشمـــېر:	۱۰۰۰ ټوکه
لـــومـــړی چاپ:	۱۳۷۲ل کال
دویـــم چـــاپ:	۱۳۸۷ل کال
د شا عــــــــر پرله پسې نومره:	(۱۰)
د خــپرنـــدوی پرله پسې نومره:	(۱۰)
کـــمـــــپوزر:	ضیاالرحمن ضیا

ketabton.com - The Digital Library

نیولیک

ګڼه	سرلیک	مخ
۱	د دویم چاپ سریزه	۱
۲	سریزه	۴
۳	تاب	۱۰
۴	د ارواګانو سلګۍ	۱۲
۵	ساده قتل	۱۳
۶	د ژوند رنګ	۱۵
۷	سهوه	۱۶
۸	نامعلوم قبرونه	۱۸
۹	اسمان او ځمکه پوه دي	۲۰
۱۰	نیمه لاره	۲۲
۱۱	ستوري ستوري اوښکې	۲۴
۱۲	ماتې هیلې	۲۶
۱۳	د ثلورو کلو شپې مې	۲۸
۱۴	د کفر رحم	۲۹
۱۵	کیسې	۳۱
۱۶	له ځانه سره جنګ	۳۳
۱۷	لکه وختونه چې وختونو کې مري	۳۵
۱۸	وینې تخیل	۳۶

ketabton.com - The Digital Library

۱۹	د شعر په پانیو	۳۸
۲۰	زهر	۴۰
۲۱	دا په کومو سترګو ګورې !	۴۲
۲۲	برې که نابرې	۴۳
۲۳	سپېڅلی غرور	۴۵
۲۴	د سپینو خولو پرخې	۴۷
۲۵	د اوښکو سباوون	۴۹
۲۶	زهرجنه خندا	۵۱
۲۷	دخندا وزرونه	۵۳
۲۸	امام شکرونه باسي	۵۵
۲۹	د اور په جېل کې	۵۷
۳۰	پوړنی	۵۹
۳۱	درېنا حورو !	۶۱
۳۲	د زهرو فصل	۶۳
۳۳	چاویل چې د ګلونو ښار به وران شي؟	۶۵
۳۴	ولولیز پسرلی	۶۷
۳۵	د اوښکو احرام	۶۹
۳۶	اودګلو دسندرواتڼ بیا له سره وران شو	۷۱
۳۷	یو جانان او یو جام	۷۳
۳۸	خوارېه خوارېه زخمونه	۷۵
۳۹	دستورو قافله	۷۷
۴۰	مړاوی جانان	۷۹
۴۱	دسمال	۸۱

ketabton.com - The Digital Library

۴۲	د میني پیغمبر	۸۳
۴۳	د سرو ټپونو کان ۸۵	
۴۴	د پاڼو مومن	۸۷
۴۵	د صراط پُل	۸۹
۴۶	د جام جنازه	۹۱
۴۷	د سندرو په وزرونو	۹۳
۴۸	شهید غرونه	۹۵
۴۹	څلور شپې	۹۷
۵۰	ستوري لمرونه	۹۹
۵۱	د روح سپېڅلی زور	۱۰۱
۵۲	د شعر پري	۱۰۳
۵۳	سندریزه وږمه	۱۰۵
۵۴	د شعر حجاب	۱۰۷
۵۵	د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه	۱۰۹

ketabton.com - The Digital Library

د دې ټولګې پر دويم چاپ څو خبرې

((په اوړونو کې سندرې)) زما د شعرونو دويمه ټولګه ده چې پر **۱۳۷۲ل** کال په پېښور کې چاپ شوې ده. په دې ټولګه کې اکثره هغه شعرونه راغلي، چې ما د خپل تحصيل او تر هغه وروسته د تنظيمواکۍ پر مهال ليکلي او يو څو داسې شعرونه په کې هم شته چې د طالبانو د واکمنۍ د لومړيو کلونو په بهير کې ليکل شوي دي. دا ټولګه هغه وخت د هېواد د تکړه شاعر ښاغلي عبدالمالک بېکسيار په زيات ټينګار او مالي لګښت خپره شوه، که د هغه ټينګار نه واى، نو دا ټولګه ما هغه مهال نه خپروله. له هغه وخته بيا تر دې دمه زه پر يو لړ کلتوري، سياسي او ټولنيزو چارو دومره مصروف شوم، چې زما شاعرۍ ته يې د ډېر زيان ورساوه. شعر

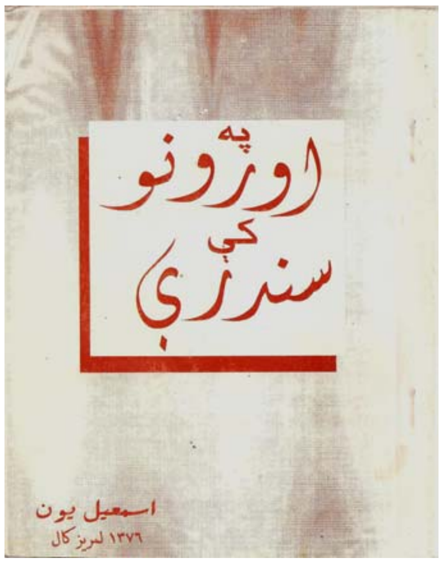

ketabton.com - The Digital Library

يو تقدس دی، زيات ذهد ، تقوا و خلوت ته ضرورت لري، له سياسي او ټولنيزو کارونو او په دې لاره کې له پرتو دپوانو او لپوانو سره، د شعر ملکه، الهه او پرښته يو ځای مزل نه کوي او نه د شعر ښکلا د سياست له بدرنګيو سره غاړه غړۍ حرکت کوي، نو ځکه که څوک غواړي يوازې شاعر پاتې شي، بايده دي، چې خپل ذهن او قلم پر نورو ګڼو کارونو مصروف نه کړي. د شعر ښاپېرۍ يوازې ذهد ، ښکلا او تخيل مني؛ له نورو ګڼو چارو سره يې کار نه شته. په همدې خاطر څومره چې زما نور کارونه ډېرېدل، د شعر ښاپېرۍ راڅخه مروربدله او لرې کېدله، خو بيا به هم کله په خوب او کله په ويښه راتله او زما د ذهني روزګار د ارامتيا سبب به کېدله او روحي ستړيا به يې رانه وړله. تر دې ټولګې وروسته مې کله کله شعرونه ليکلي دي، خو دومره لا نه دي، چې د يوې بلې ځانګړې شعري ټولګې بڼه خپله کړي.

زه هم په شعر پسې منډې نه وهم، کله چې دا ښاپېرۍ خپله راشي، نو بيا ورسره د زړه خواله کوم. هر کله چې زما شعرونه د بلې ټولګې تر کچې ورسېدل، بيا به يې د يوې ځانګړې ټولګې په توګه چاپ کړم. تر دې ټولګې وروسته ليکل شوي شعرونه مې ځکه په دې ټولګه کې رانه وړل، چې دا ټولګه د خپل زمان او مکان د حالاتو انځورنه کوي او نور وروستي شعرونه د

ketabton.com - The Digital Library

خپلې زمانې رنګ لري، نو ځکه مې دا ټولګه د خپل هغه وخت د ارزښت او اهمیت له مخې په خپله بڼه پرېښوده. په شعرونو کې مې هم ورته هېڅ ګوتې نه دي وهلي، یوازې هغه چاپي او املایي تېروتنې چې په تېر چاپ کې وې، هغه مې تر ډېره حده سمې کړې. ګرامري سمون خو هسې هم پر شعر یا نظم د پوره تطبیق وړ نه دی، نو هغه مې له خپل معمول حالت سره سم پرېښود. نورې خپلې خبرې نه اوږدوم او تاسې قدرمن، ددې ټولګې لوستو ته رابولم.

په درناوي
پوهندوی محمداسمعیل یون
کابل- افغانستان
ارګ؛ د جمهوري ریاست ودانۍ
۱۳۷۸ل کال د سلواغې ۲۱مه

ketabton.com - The Digital Library

سریزه

د یو مات ژوندون کیسه ده، ژړغوني شانته ژاړي
نیمه مړه نیمه ویده ده، ژړغوني شانته ژاړي

او دا کیسه د یو یون کیسه ده، د یو ژوند کیسه ده او زموږ د زماني د یو ژوندي تاریخ کیسه.
دا کیسه د هغو غمجنو شپېو کیسه ده، چې د ښار واټونه بیا له سره او په نوي ریتم جوړېږي...
...
کوڅه کې شور شو او هاها شوه کوڅه ړنګه شوله
د ښار واټونو کې د بنګو او د چرسو واټ شو جوړ
په یوه نوي ریتم
او بیا بنګیانو دوړې پورته کړې له خپلو ولو
پېغلــه یــې ګــډه کــړه بربنــډه لکــه ســپینه او معصــومه سپوږمۍ...

ketabton.com - The Digital Library

دا کیسه د هغو شپو او ورځو کیسه ده، چې د تقلبي قدرت پر ګدۍ ناست امام د وطن د مرګ تسبې تېروي او شکرونه باسي:

...

او د عطار له هټۍ نه راځي د عطرو او لونګو د ورېمو رنګین رنګین تخیل

اوس هر ماښام له شپږ پورېزو خونو

پېغلې د خپلې حیا روح سپاري

د خدای(ج) د پرښتو ګوتو ته

او د سپېڅلې ځمکې غېږې ته پناه وروړي

خو امام ناست د هوس په مرمرینه خونه

په خپلو ګوتو د وطن د مرګ تسبې تېروي

او د قدرت د جنون

د خوږو میو په ډنډونو کې بربنډ لامبي

او د ژړا پر ځای شکرونه باسي.

ددغو ټولو کیسو، شپو او ورځو شپو تر شا یو حساس او نوښتګر قلم چلوونکی ولاړ دی، چې په سرو اورونو کې یې هم د قلم نیغ سر چا ته ښکته نه شو او د مرګ او ژوند په اورنیو شپو کې یې هم د وطن سندره وویله او ښه په خوند یې وویله.

ketabton.com - The Digital Library

هغـه لا تـش اسـمعيل و او يـون يې لا نـه وو پـيـل کـړی، چې د کابل په سپېرو کوڅو کې زمـا ورسره اشنايي شوه، زه چې هر ځلي د اسمعيل نوم د ده په غياب کې ياد کړم، نو بيا مې يو پـه تنـه خوار، وچ کلـک او ځيـرک زلمـی، د ښـوونځي درې ټـلـور کتابه په يوه اخبار کې راغبرګ په تخرګ کې نيولي نېغ سترګو ته ودرېږي.

اسـمعيل ټيـک همـاغـه شـان چې اسـمعيل(ع) لـه خپلـو پښـو څخه د زمزمو د اوبو چينې راوخوټولې، لـه خپلـو خلاقـو ګـوتـو څخـه د نوښـت ويـالـې راخړوبـوي. دی ددې پـه څنـګ کـې چې زموږ د وطـن د ټلـور کلنـې ملـي غميـزې انځـورونـه کـاږي، خـو شعر ته د تعهد او نوښت مساله يې هم له ياده نه ده ايستلې:

د زړونو زورو مو دلبرانو لوټ که
لکـه وطـن چې رهبرانو لوټ کـه

د تـا د شـونډو قـهر زمـا زړه وېروی نه شي
دا روس کله کوی شي له افغانه سره جنګ؟

د يون په دغه ارزښتناک زيار کې يوه بلـه د يـادولو وړ خبره د ټپې او ازاد شعر د انډول ده، سره له دې چې دغـه کـار د يـون پـه ابتکار کې نه شي راتلای او تر ده دمخه زموږ نورو ليکوالو هم دغه کـار کـړی دی، خـو پـه کـوم انـداز کـې چې يـون ټپـه او ازاد

ketabton.com - The Digital Library

شعر سره غاړه غړۍ کړي، زما په خیال زموږ په معاصر ادب
کې به یې بېلګې کمې وي، د بېلګو له راوړلو څخه یې په دې
نیت تېرېږم، چې نه غواړم ټول کتاب یو ځل په سریزه کې په
لوستونکو ولولم. د یون په شعر کې د زیاتو ښکلاوو څخه یوه
دا هم ده، چې هغه هره خبره لکه هماغه شان چې د وخت او
حالاتو ضرورت دی، نېغ په نېغه او رسا کوي، ګیلې او مانې
یې رسا د ننبې منځ ولي او د پښتني ټولنې نیمګړتیاوې د یوه
حساس نقاد په شان راوباسي او د خلکو مخې ته یې ږدي:

چاوې یو قام زرو ته وکړه سجده
ما ته خو لر او بر پښتون ښکاري

...

د هېڅ مغول لښکر مې د زړه ښار کې پلی نه دی
شمشاد په وینو سور یمه خیبر وژلی یم

د زړه رڼا مې سره په وینو شوله
د هغې دغې عقیدې په نامه

له مرحوم استاد روهي سره مې د ځاني خبرو په ترڅ کې له
خدای بښلي څخه دا خبره زده کړې وه، چې ویل یې: د هېڅ یوه
شاعر ټول شعرونه اوله درجه نه وي.

ketabton.com - The Digital Library

د همدې خبرې په استناد باید وویل شي، چې د یون په دغه جونګ کې د ګوتو په شمېر دویمه درجه شعرونه هم راغلي، وګورئ د صراط پل، د سمال، زهر.

خو دا خبره په دې مانا نه ده، چې ګوندې د یون شعري یون پر همدې ځای ولاړ دی، یون ځوان شاعر دی او لا خو د خپلې شاعرۍ د لومړیو واټونو لاروی دی، هغه به لا نور واټونه وهي او یون به کوي او د پښتو پر لمن به د ډېرو داسې ګلو کر کوي، چې په وږم او رنګ یې د خړ ځادرې پښتون د ژوند پر شاړه کرونده د هیلو غوټۍ راسپړي.

که د پښتو ادب ټیکه داران مې په کفر محکوم نه کا او دا اجازت راکاندي چې د خپل ادب (پښتو ادب) پر لمن مې یوه پیش ګویي وکړم، نو باید ووایم چې زه له ګران یون څخه دومره هیلې، غوښتنې او د خلاقو کارونو انتظارونه لرم لکه څومره چې خدای ښېلي علامه عبدالحی حبیبي صاحب کړي دي. زما دغه خبره به هېڅکله هم په دې مانا نه وي، چې ګوندې ما به د علامه صاحب شان ته خدای(ج) مه کړه په کمو سترګو کتلي وي.

یون زموږ د زمانې د تاریخ یوه پاڼه ده، که څوک یې مني او که نه؟ زه ورته بریالیتوب، په خپلو تخلیقي کار او ښېرازه ژوند غواړم.

عبدالمالک بېکسیار

کوپنهاګن- ډنمارک

ketabton.com - The Digital Library

١٩٩٧، د جون ١٨مه

ketabton.com - The Digital Library

تاب

زما په اسو یلو ستا په نازونو تیره کېدو
په یو، وایه اشنا که په دوه ګونو تیرېږه کېدو

زما ساده ملګرو، ای په یو نظر مینو !
لږ تینګ شئ چې د ښکلو په مکرونو تیرېږه کېدو

منو د معشوقو د اداګانو تاب مو نه شته
څه لویه قربانې ده چې په زړونو تیره کېدو

ketabton.com - The Digital Library

زمـا او سـتا د سـترګو جنـګ پخـوا ځنـې عـادت دی
نـو څـه کـه اوس پـه دروغـو پـه جنګونـو تیـرہ کېـدو

بس یـو ځـل مـې د شـونډو پـه خـوږو کـې روح اوبـه کـه
مـــنم پـــس لـــه هغـــه بـــه د لوزونـــو تیـــرہ کېـــدو

یـو چـا پـه ګونګوسـیو ورتـه غـوږ کـې داسـې ووې:
راځـــه د یـــون د هیلـــو پـــه قبرونـــو تیـــرہ کېـــدو.

۵/۴/۱۳۷۰
کابل

ketabton.com - The Digital Library

د ارواګانو سلګۍ

خلک خو وايي چې اولاد
د مور او پلار د زړه د مينې د باغ
تنکي ګلونه دي چې مړاوي شي او ورژېږي
نو زړونه هم مړاوي شي ورژېږي.
خو ما نه هېڅ هم ونه پوښتلې،
چې ستا د ګرانې نازنينې مور د هيلو ،
اميدونو ارواګانو چې سلګۍ وهلې،
او ستا د پلار د جنازې د وينو رنګ کټ چې،
د کلي منځ کې،
له تا نه پټ تېرېدو ،
نو تا د لوی د ېوال تر شا ،
څومره په زوره زوره وژړلې !؟

۲۸/۱/۱۳۷۰
د کوچني اختر دويمه، کابل

ketabton.com - The Digital Library

ساده قتل

د سپینو اوښکو نور وای وربېدلی
د چا په سوو زړونو توبېدلی

افسوس د نرمې غېږې په خوږو کې دې تاو نه کړم
اسمان خو به څه نه وغورځېدلی غورځېدلی

دا څومره ساده قتل و چې بې اوره دې مړ کړم
تر شونډو دې وم کله رسېدلی رسېدلی

څه ګرمه پاچاهي به وه د جوجو او ماجوجو
که مخکې یې قاف نه وای ودرېدلی ودرېدلی

ketabton.com - The Digital Library

دتـا د خـوږې مینـې تـول خـوا ږه پـر مـا حـرام دي
پـــر زړه بانـــدې کـــه نـــه وم لګیـــدلی لګیـــدلی.

۱۳۷۰ل کال

ketabton.com - The Digital Library

د ژوند رنګ

لکه د شپې په زړه کې
چې د سهر د وړمو پانې
شونډې وسپړي موسکۍ شي
او رڼا د خپلو سرو مرغزلینو وړانګو
د شال وربښمین پلو پر ځمکه خور کړي
نو ورځ زرغونه شي ترې
او بیا د ورځې د ښکلا د پرېشانۍ له سجدې
د شپې روح وتو کېږي.
داسې مې ژوند کې د غمونو د جام
له پیمانې څخه خوښي جوړېږي
او د خوښیو د خندا د غړو له څوکو نه مې
غم څاڅي
او د ژوند پاڼو ته مې رنګ ورکوي.

۲۸/۱/۱۳۷۰
د کوچني اختر دويمه- کابل

ketabton.com - The Digital Library

سهوه

ډېره ښه شوه چې په خلکو کې رسوا شوم
نه د ځان شوم نه د زړه او نه د تا شوم

ستا د شونډو د سپرلي د بوډۍ تال ته
په ژړا کې ګلې څنګه په خندا شوم؟

د دې سترګو په خوږو کې دې څه روح و؟
چې یوه شېبه کې څو ځلې پخلا شوم

ketabton.com - The Digital Library

تـــر دې زيـــات د نهيليـــو مـــاتم څـــه دی؟
د هغـــې ډولـــۍ چـــې تلـــه نـــو پـــه ژړا شـــوم

د غمونـــــو او دردونـــــو دې دنيـــــا تــــــه
لويـــه ســـهوه زمـــا دا وه چـــې پيـــدا شـــوم.

۲۱/۸/۱۳۷۰
کابل پوهنتون

ketabton.com - The Digital Library

نامعلوم قبرونه

که یوه ښه ګېډۍ د ګلو کړمه جوړه د زړه باغ کې
د احساس له پاڼو
او د ورېښمین حسن ځلا ته یې د زړه د عاطفې د اوښکو ستوري،
لکه سپین څاڅکي د سهار د پرخې ونښوم
لار شم د کلي هدیرې ته !

نو به د چا پر قبر کېږدمه د ګلو ګېډۍ؟
د چا د قبر توغ به وموښم په خپلو سترګو ؟
د چا له شناختې نه به تاوه کړم د زړه د ارمانونو لمبه؟

ketabton.com - The Digital Library

د چا د قبر د سپېرو خاورو سپېره ګردونه
به د ماتم ماتم ژوندون پر تندي باد کړمه
په لپو لپو ؟
قبرونه ړېر دي
هديره ډکه ده
خو زه د خپلې نازولې مور او پلار قبرونه
نه پېژنم.

۲۹/۱/۱۳۷۰
د کوچني اختر دويمه- کابل

ketabton.com - The Digital Library

اسمان او ځمکه پوه دي

عقل رنځور و ؟
د سورکۍ ښکلا د شونډو په خوږو يې
د زړګي د ارادې مزي ترلي وو ټول.
احساس يتيم و
زنګولې يې د خپلو ښو ټال کې
ځلېدونکې اوښکې
غيرت په وينو رنګ و
د کلي رنګه بړک الوتې وه
يو وهم خور و ،
هېڅوک هم پوی نه شول چې څه وشولو
يوازې شنه اسمان

ketabton.com - The Digital Library

د خپلو رڼو سترګو
د رڼو اوښکو له ستورو څخه
هر څه چې وشول هغه ولیدلو
یوازې ځمکه پوه شوه
چې زما د زړه د ارمانو د وطن
څومره بې شمېره جنازې يې
زړه ته ننوېستې.

۳/۳/۱۳۷۰

ketabton.com - The Digital Library

نیمه لاره

پـرې مـې رږدئ چـې دود شـم د ارمـان پـه نیمـه لاره
دا سـې چـې پـرې ایښـی یـم جانـان پـه نیمـه لاره

زمـا د خـوږې مینـې نـو پـه دې کـې ګنـاه څـه وه؟
سـپرلی چـې رانـه لـوټ کړلـو خـزان پـه نیمـه لاره

اشنا شونډې غونچه کړه سترګې جام اننګي مینه
زړګـــی دې رانـــه وړی دی ارزان پـــه نیمـــه لاره

ketabton.com - The Digital Library

د کومې مينې غچ و او د کوم سرود بدل و؟
يو ازې چې دې پرېښودم حيران په نيمه لاره

هېچا د زمانې د مکر زير او بم ونه پوښت
دې يون خو ورته خيرې کړ ګرېوان په نيمه لاره.

۱۸/۸/۱۳۷۰
مرکزي ليليه، کابل پوهنتون

ketabton.com - The Digital Library

ستوري ستوري اوښکې

که د رانه زړه د ((پوهنې)) د ځوانۍ د ځوانو هیلو خندا
د ګل د شونډو د عطرونو سیند کې تاوه کړي
د خپلو ارمانونو لمبه
او د احساس له پاڼو پاڼو څخه جوړه شي ډولۍ د ژوندون
عاطفه سور او زرغون شال شي پرې راوغوړېږي
ته لکه سپینه سپوږمۍ ځلې په کې
سپرلی د ټول کلي کوڅې او لارې ووینځي په خپلو وږمو
او لمر د ټول طبیعت زړه ته په سجده کړي
خپلې نرمې وړانګې
د کلي لر او بر ګودر کې د منګیو اتڼونه جوړ شي
او زه تر شلو کلو وروسته،
څښې غوړې کړم د (چا) د اننګو په خولو
د وریت احساس د دنګو غرو د مست کوچي په شان یې

ketabton.com - The Digital Library

د خپل اواز له ترنمه سره
په ولو ونځوم
او ستا ډولۍ ته اوږه ورکړم د زړګي په قوت
ځومره به ښه وي چې نور خاندي د هوس په شونډو
او زه له ډېرې خوښۍ
ستا د ډولۍ له هره ګامه سره
په لپو لپو ستوري، ستوري اوښکې تويې کړمه ! !

۲/۳/۱۳۷۰
کابل

ketabton.com - The Digital Library

ماتې هيلې

زړګی به په کې وران شي که ځيګر به په کې وران شي
زما خو به دا دواړه ستا نظر به په کې وران شي

زما د غيرتو او ستا د حسن دښمنۍ کې
مورچل وايه اشنا او که ګودر به په کې وران شي

د شونډو د سپرلو پاڼې دې مه رپوه ياره
زما د ماتو هيلو جوړ لښکر به په کې وران شي

ketabton.com - The Digital Library

د ظلــــم او وحشــــت د پخلاینــــې پــــه اتــــڼ کــــې
لویان به نور هم لوی شي در په در به په کې وران شي

راځــــه د یــــون د هیلــــو پــــه زړه مــــه اړوه خــــاورې
د (هغــې) معشــوقې د پــل اثــر بــه پــه کــې وران شــي.

۱۵/۸/۱۳۷۰
مرکزي لیلیه، کابل پوهنتون

ketabton.com - The Digital Library

د ثلورو کلو شپې مې

د یو ځوان عمر خپه مې
اسوېلیو رانه دود کړه
د ثلورو کلو شپې مې
د کوم چا روږه نیولې غوندې شمار کړلې په ګوتو
ددې دومره عمر پاڼو د رڼو سترګو انځور کې
مې هېڅ چا ته هم ونه ویل،
چې کوم رنځ مې په زړه ناست دی؟
د چا حسن مې ښبې وینه؟
چا مې وړی زړه په مینه؟

۱۴/۲/۱۳۷۰
نصرو کلا- بګرام

ketabton.com - The Digital Library

د کفر رحم

د لسو کلو درد مې له دې قام نه تپوس وکړئ
زما د وچو شونډو بیا له جام نه تپوس وکړئ

د کوم هوس په زړه کې سوز او درد د مینې ګورئ
د سوز او درد اثر له ما ناکام نه تپوس وکړئ

احساس مې راته رپي چې یار خاندي او زه ژاړم
د حال ژوندون خو دادی له انجام نه تپوس وکړئ

د یار له شونډو مه پوښتئ زما زړګي ته ګورئ
د کفر به څه رحم وي اسلام نه تپوس وکړئ

ketabton.com - The Digital Library

زما پــه ګــودرو کــې چــې د چــا اســونه تېــر شــول
ســهر پــرې خبــر نــه دی لــه ماښــام نــه تپــوس وکــړئ

یـــو یـــون پـــه لویـــه لاره مینـــانو تـــه دا ووې:
که غواړئ ژوند مو اور شي ما بدنام نه تپوس وکړئ.

۱۹/۸/۱۳۷۰
مرکزي لیلیه- کابل پوهنتون

ketabton.com - The Digital Library

کیسې

د انګار د سرو بڅرو
د وهمونو ژوند نه وروسته
د جنت د شنه انځور کلي ته لاړم
د مرموزې چوپتیا سیوری و
د دنګو کلاګانو
او د ونو د شنو پاڼو
پر زخمونو غوړېدلی
خو د زړه له درد نه جوړو
فریادي اوښکو کې ماته

ketabton.com - The Digital Library

ددې دنګو کلاګانو
دنګو دنګو دېوالونو
او د شنو تاکونو پاڼو
د رازونو او رمزونو
غیرتونو او ننګونو
ډېرې ډېرې کیسې وکړې
ډېرې ډېرې...

۱۳۷۰ل کال
نصرو کلا - بګرام

ketabton.com - The Digital Library

له ځانه سره جنګ

بېګاه مې خوب کې وکه له جانانه سره جنګ
زړګي مې ګنې وکه له ارمانه سره جنګ

قربان دې له بڼو شم ته مې وله زه به خاندم
کوم چا دی کله کړی له خپل ځانه سره جنګ؟

د تا د شوندو قهر زما زړه و بېروی نه شي
دا روس کله کوی شي له افغانه سره جنګ

ketabton.com - The Digital Library

په شا چې کله ګورې نو په موسکو شونډو ګوره
اشنا پښتانه نه کړي پښېمانه سره جنګ

کوم څوک مې دا زړګی د عاطفې په اوبو وینځي
د نفس اورونه وژني کړي ګرېوانه سره جنګ

یو (یون) هم د همغو له لښکرو سره یو شو
چې سپین سباوون غواړي کړي زمانه سره جنګ.

۲۴/۸/۱۳۷۰
مرکزي لیلیه- کابل پوهنتون

ketabton.com - The Digital Library

لکه وختونه چې وختونو کې مري

لکه وختونه چې وختونو کې مري
او زمانه لکه سرزوري پښتون
پر مخه درومي د مرګي غېږې ته
او شاته نه ګوري د ميو او ګلابو اتڼ
داسې مې روح او د زړګي پردو کې تاوه مينه
ستا قدمونه څاري
ستا قدمونه.... !

۲۷/۷/۱۳۷۱
کابل

ketabton.com - The Digital Library

وینې تخیل

د یــو مـــات ژونــدون کیســـه ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي
نیمـــه مـــړه نیمـــه ویـــده ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي

د ســـندرو وزر مـــات شـــو تخیـــل نـــه وینـــې څـــاڅي
پـــه مـــاتم کـــې ننـــداره ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي

د غمونـــو ډزې وشـــوې د شـــیرنې پـــه کوڅـــه کـــې
د فرهـــاد د مرګـــي شـــپه ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي

ولـــولیزو شـــپېږو وران کـــړ د روښـــان تفکـــر ځلـــی
د فکرونـــــو جنـــــازه ده ژړغـــــونې شـــــانته ژاړي

ketabton.com - The Digital Library

راتــه ښــکاري هنــدوکش کــې مغــوليزه شــمله هســکه
ټيټــــه شـــــوې تـــــاتره ده ژړغــــونې شـــــانته ژاړي

د تورانـــو ژوبلـــورو د ملالـــو بنګـــړي مـــات کـــړل
پښـــــتنه لمبـــــه ســــړه ده ژړغــــونې شـــــانته ژاړي

ستا د شونډو پانې چېرې څوک د اوښکو په تاو وينځي؟
د احســـاس پـــاتې ايـــره ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي.

۱۰/۴/۱۳۷۱
کابل

ketabton.com - The Digital Library

د شعر په پاڼو

نــن دې پــه ســترګو کــې پــرون ښــکاري
لکــه پــه مــرګ کــې چــې ژونــدون ښــکاري

بیــا دې د زړه لـــه ارادې نـــه خـــلاف
څنګــه پــه شــونډو کــې پــاڅون ښــکاري

زمــا احساســه- فکــره ویلــې نــه شــې !
درتـــــه د زور او زر تــــړون ښـــــکاري

نــور د ښــکلا پــه ســیند کــې پــورې وتــل
پښــتون پــر ماتــه کښــتۍ ســتون ښــکاري

ketabton.com - The Digital Library

زمــا د ګــل وطــن د شــعر پــه پــانړو
نــن هــم د ســرو وينــو مضــمون ښــکاري

چــا وې يــو قــام زرو تــه وکــړه ســجده
مــا تــه خــو لــرو بــر پښــتون ښــکاري

د زړه پېښــليک مــې يــاره څــه لــه ګــورې؟
پــه هــره پاڼــه کــې شــبخون ښــکاري

مــنم پښــتو مــې څنکــدن نــه منــي
کــه بــر ســکون شــو نــو لــر (يــون) ښــکاري.

۲۷/۷/۱۳۷۱
کابل

ketabton.com - The Digital Library

زهر

زړه مې نرى خوږېږي دچا مينو باندې
څومره بې رحمه طاعون اوري ګلورينو باندې

پام پرې ګوزار د ګل د پاڼو چېرې هم ونه کړئ
مالويه کړې خپله مينه اوښکو سپينو باندې

ما خو دې سترګو کې د زړه وطن ښکلا کتله
چاوې (سقاو) زهر به څښې شونډو شيرينو باندې

څومره تو پير دى د مينو او قاتلو ترمنځ
موږه پر مينو نه مړېږو دوى پر وينو باندې

ketabton.com - The Digital Library

مینه تباه شوه احساس دود شو ښکلا وسوځېده
اوس د ښکلا سندرې نه لګي غمګینو باندې

چا وې د ګل وطن قاتلو ته دې هېڅ ونه وې
اوښکې مې اورې د وطن پر قاتلینو باندې

د اور پر لیکه سوي یون په لپو لپو ژړل
وې د وحشت تناب حاکم شو زړو وربېښمینو باندې.

۳/۳/۱۳۷۲
الینګار- لغمان

ketabton.com - The Digital Library

دا په کومو سترګو ګورې؟

تا خو وې چې زما دوا ړه سترګې ستا دي
په کې ګوره د خپل مات ژوند
د رڼو اوښکو د هیلو انځورونه
د سبا د امید ستوري
د خوږمن زړګي اهونه.
تا خو وې: ((زما په سترګو کې دې ګل شي
که به یې ستا په مینه بل ته غړومه))
خو اوس ای د مینې څړیکې !
د ښکلا د سپوږمۍ وړانګې !
دغه نوی پسرلی چې:
ستا په زلفو کې یې وتړومبل ګلونه
تا یې وموښل په مینه
په لاسونو کې لاسونه
دا په کومو سترګو ګورې؟

کابل

ketabton.com - The Digital Library

بری که نا بری

منم زما کــه دې سرور مــات کــړ
ستا د ښکلا مې هم غرور مــات کړ

لړ خو مې ستر ګو ته په ځیر شه اشنا !
چا د لوزونو کوه طور ماته کړ

مغوله خیاله ! په سجده شه راته
خوشال زړګي مې رنتبور مات کړ

تا مې په زړه د اور باران وراوه
ما دې په ستر ګو کې د عشق نور مات کړ

ketabton.com - The Digital Library

دا دې بـــرې کـــه نـــا بـــرې وبـــولم؟
چې په خپـل لاس دې خپـل منصـور مـات کړ.

۱۵/۵/۱۳۷۲
کابل

ketabton.com - The Digital Library

سپېځلی غرور

چا وې د ژوند سپرلي ته دې په کمو سترګو ګورم؟
پخوا که په رڼو و اوس په نمو سترګو ګورم

د تا د شونډو پانې چې غوړېږي او موسېږي
دا زه ورته محبوبې په شبنمو سترګو ګورم

قربان د داسې مینې د غرور له سپېڅلتیا نه
چې خپل رقیب ته ګورمه په برمو سترګو ګورم

ketabton.com - The Digital Library

دا څـو ځلـې دې راکـړل سـترګو سـترګو کـې زهرونـه
دې سـترګو تـه دې نـور خـو پـه پرچمـو سـترګو ګـورم

په دې ورانه کوڅه کې مې ځیګر او زړګی مات شول
خـو اوس هـم ورتـه یـاره پـه صـنمو سـترګو ګـورم

زمــا د زړه چینــه کـــې د عشـــق اور دی لګېــدلی
نـو ځکـه ټـول جهـان تـه پـه همـدمو سـترګو ګـورم.

۱۲/۵/۱۳۷۲
کابل

ketabton.com - The Digital Library

د سپینو خولو پرخې

یاد خو به دې وي؟
چې یوه ورځ مې ستا په سترګو کې
د هیلو ګلان یو یو ټوکولو
لاس مې ستا په لاس کې کېښود
ټول وجود مې سره لمبه شو
ستا په زنه کې راټولې شوې
د سپینو خولو پرخې
ما په خپلو دواړو سترګو
په کې ولید

ketabton.com - The Digital Library

د خپل مات برخلیک سیوری
ستا د مخ خولې مې وچې کړې په خپلو اسوېلیو
خو زما له سترګو اوس هم
سرې او سپینې اوښکې څاڅي.

۲۲/۵/۱۳۷۲
کابل

ketabton.com - The Digital Library

د اوښکو سباوون

د زړونـــو زور مـــو دلبرانـــو لـــوټ کـــه
لکـــه وطـــن چـــې رهبرانـــو لـــوټ کـــه

زمـــا قاصـــد ســـتا پـــه کوځـــه کـــې اشـــنا !
پـــه رښـــا ورځـــې رقیبـــانو لـــوټ کـــه

د عـــــاطفې د بـــــڼ د ګلـــــو لښـــــکر
خـــزان لـــوټ نـــه کـــړ باغوانـــانو لـــوټ کـــه

ketabton.com - The Digital Library

ربـــــه ! د تـــــا د ديــــن روښـــــانه څـــــراغ
پـــــر ديــــن مينـــــو پتنګـــــانو لــــوټ كــــه

زمـــــا د ټـــــول عمــــــر د هيلــــــو ســـــپرلى
د كلـــــي ټولـــــو مشـــــرانو لــــــوټ كــــه

د معشـــــوقې د مــــــخ د مشـــــكو كـــــاروان
تــــر غلــــو لاړ نـــــه شـــــو كاروانيـــــانو لــــوټ كــــه

د اســــــمعيل د اوښكو ســــــپين ســــــباوون
شـــــاوخوا ټولــــو اشـــــنايانو لــــوټ كــــه.

۱۹/۵/۱۳۷۲
كابل

ketabton.com - The Digital Library

زهرجنه خندا

څــه د احســاس څــه د جــذبې پــه نامــه
ځــواني مــې لاړه د هغــې پــه نامــه

د وينــو جــام مــې نڅــوي پــر شــونډو
د تــا د شــونډو د کعبــې پــه نامــه

د زړه رڼــا مــې ســره پــه وينــو شــوله
د (هغــې) (دغــې) عقيــدې پــه نامــه

ketabton.com - The Digital Library

د توپـــــانیزو اســــو ښلیو لښـــــکر
ســترګو دې لــوټ کــړ د جرګــې پــه نامــه

د زهرجنــــې خنـــدا شــــنه پســــرلي
پـــر مـــوړه اوري د وعـــدې پـــه نامـــه

او ښــکې مــې ښــلي اسـو ښلو کـې لامـبم
دار تـــه مـــې بیـــایي د نشـــې پـــه نامـــه.

۱۴/۹/۱۳۷۲
کابل

ketabton.com - The Digital Library

د خندا وزرونه

په فرهـاد فرهـاد زړګـي مـې د اورونـو پرېشـاني شـوه
په شـيرين جنت وطـن کـې چې مې جوړه سقاوي شوه

د منصـور عقـل لمبـه بـه څنګـه پـاڼې شـي دمينـې؟
د سـپين دېو منطـق کې ډوبـه د عشـقونو پاچاهي شوه

د احســـاس پـــاڼو رژېـــږئ، د عطرونـــو وږمـــو ژاړئ
ســـندريزو ولولـــو کـــې پابنـــدي پـــه پســـرلي شـــوه

ketabton.com - The Digital Library

د خنــدا وزرې پــرې کــړئ، د ګلونــو غــاړې غــوټې
د ژړا پــه اور کــې کېنــئ عقيــده مــو اســلامي[1] شــوه

عقلـه څنګـه ورتـه رهبـر دې؟ ورتـه جـګ کتلـی نـه شـې !
ستـا رڼـا کـې د غلـو څنګـه کـامراني شـوه کاميـابي شـوه

ای د اور پـه ميـوو مسـتو د عشـقونو سـپينو سـتورو !
د ظلمونـو شـپه رڼـا کـړئ ګنـې ختمـه زنـدګي شـوه.

۱۵/۹/۱۳۷۲
کابل

---

[1] هغو کسانو ته اشاره ده چې په غلطه، اسلام د غم دين معرفي کوي.

ketabton.com - The Digital Library

امام شکرونه باسي

د ګلو ښار لمبه لمبه شو
او د چتو پېغلو
له سپينو سپينو مړوندونو نه د وينو لمبې داري وهي
د ښار واټونو کې ګزمه ګرځي د وهم د بوان
او ګرځوي پر دواړو ولو دمرګونو ډالۍ
په څلور لارو کې دي جوړې هډيرې د ژوندون
هره کوڅه د ښار رنګ شوې ده په اوښکو وينو
اوس د بنګړيو بازار سوی دی د غم په لمبو
او د شنو، سرو، سپينو بنګړيو پرځای
د رنګارنګه کارتوسونو درمندونه جوړ دي
او د عطار له هټۍ نه راځي د عطرو او لونګو د وږمو رنګين رنګين تخيل.
اوس هر ماښام له شپږ پوړيزو خونو

ketabton.com - The Digital Library

پېغلې د خپلې حيا روح سپاري
د خدای(ج) دفرښتو ګوتو ته
او د سپېڅلې ځمکې غېږې ته پنا وروړي
خو امام ناست دی د هوس په مرمرينه خونه
په خپلو ګوتو د وطن د مرګ تسبيح تېروي
او د قدرت د جنون
د خوږو ميوو په ډنډونو کې بربنډ لامبي
او د ژړا پر ځای شکرونه باسي.

۱۲/۹/۱۳۷۲
کابل

ketabton.com - The Digital Library

د اور په جبل کې

په اوښکو لوند په وينو سور قسمت
زما په برخه شو منصور قسمت

چا وې د ناز غرو ته دې سرټيټوم؟
در ته ټيټ کړی يم مجبور قسمت

هر اسوېلی مې شي پرهر په شونډو
په زړه مې لوبې کړي ناسور قسمت

ددې ټپي وطن ګزک زخمونه
کله جوړېږي په رنځور قسمت

ketabton.com - The Digital Library

زه پـــرې ګــــلان، دی پــــر مــــازهر شــــيندي
ماتــــه جــــوړ شــــوی دی تربــــور قســــمت

ځــوانې مــې تېــره کــړه د اور پــه جبــل کــې
بــــدل مــــې نــــه کــــړ رنتبــــور قســــمت

د ســــره دوزخ د لمبــــو تــــاو مــــنم خــــو:
جنــــت کــــې نــــه غــــواړم مــــزدور قســــمت.

۱۵/۱۱/۱۳۷۲
تېمرګره - دير

ketabton.com - The Digital Library

پوړنی

هغې د ژوند پاڼې کړې ژېړې د جانان د پسرلي په هيله
هغې د خپلې فرښتې غاړې امېل ځخه کړه جوړه ګردنۍ د ټوپک
د خپل باتور جانان لپاره په ورېښمينو ګوتو
هغې پنځه لس کاله تېره کړه د ژوند ځپه پر شونډو لکه
زهر د مرګ
او اخترونو کې يې ونه ليده چا پر سرو ورغوو د نکريزو سپوږمۍ
هغې په شپه ورځ کې پنځه وخته دربار ته د خدای(ج)
د تقدس په وږمو وړله د جانان د مقدس جنګ د برې سندره
خو يوه ورځ يې جانان راغی د دې کوره پورې
جامې يې سرې ګردنۍ سره وه په اهونو او سرو وينو باندې
او د ټوپک له خولې يې سره او شنه لوګي جګېدل
نو چې يې ولګېدې سترګې د هغې په ولوليزو کتو
او ښاپېريزې ښکلا
د تور ټوپک په ميل يې کش کړ له معصومو زلفو
د زر کلن عفت سور کی پوړنی

ketabton.com - The Digital Library

کوڅه کې شور شو او هاها شوه کوڅه رنګه شوله
د ښار واټونو کې د بنګو او د چرسو واټ شو جوړ
پـه یوه نوي ریتم
او بیا بنګیانو دوړې پورته کړې له خپلو ولو
پېغله یې ګډه کړه بربنډه لکه سپینه او معصومه سپوږمۍ
او د هوس سترګو پرې جوړ کړل پر زړګي زخمونه
د پېغلـې مـخ بانـدې خـورې شـوې د نـري رنـځ د نهیلـي ژونـد
داوښـــــــــــکولیکې،
خو پېغلې پورته نه کړه دا ځلې د خدای(ج) دربار ته
سپین لاسونه
او د نهیل شمال په مړو وږمو یې
د مات ولس ټپي اهونو ته
په نرمو شونډو ورو وویل:
((پرېږدئ چې خړ سېلاب مې یوسي
په لامبوزن جانان مې د ېره نازېدمه))

۲۰/۱۱/۱۳۷۲
تېمرګره-دیر

ketabton.com - The Digital Library

د رڼا حورو !

چې دې په سترګو کې نیولی نه یم
ښکاري همدا چې دې بللی نه یم

د اسوېلو مزل د هجر د ښتې
په لنډه لار درته راغلی نه یم

هره موسکا دې زړه کې اوربلوي
په خوله یم چوپ د ننه غلی نه یم

ketabton.com - The Digital Library

د نــــاز د غــــرو خنــــدا دې ورلاى شــــمه
د غــــم فرهـــاد يــــم نــــازولى نــــه يــــم

د رڼــا حــــورو شــــپه راټولــــه نــــه كــــړئ !
زه يــــې تــــر شــــونډو رســــېدلى نــــه يــــم.

۲۴/۱۲/۱۳۷۲
الينګار- لغمان

ketabton.com - The Digital Library

د زهرو فصل

د رڼا پانې خو مو بلې کړې د شپې په لمن
خیر که یو څو داغونه شنه شول د ډیوې په لمن

د جنت مینه د ښکلا د عواطفو ستوري
موږه کرلي دي د خپلې معشوقې په لمن

احساس شو مات خندا ژړېږي ښکلا نه غورېږي
چا کړ د زهرو فصل شین د عقیدې په لمن

زما پر زړه د پرهرونو د سپرلي ګلونه
دومره تورونه لګېدلي دي ددې په لمن

ketabton.com - The Digital Library

اوس به د جام شونډو کې چېرې وي موسکا د میو؟
د عقیدې سېلاب شو خور د میکدې په لمن

شونډې مې ربړدي زړه مې تښتي ویې نه شمه چې:
څومره ژړا وه د کابل د هدیرې په لمن

نور د هوس د جنتونو ډنډ کې ولمبوئ
ما ویده پرېږدئ تل د مینې د نشې په لمن

د سترګو یون، د زلفو یون، د شونډو یون جانانه!
څنګه دې یوځای کړل د خپلې ارادې په لمن؟

۲۲/۱۲/۱۳۷۲
الینګار- لغمان

ketabton.com - The Digital Library

چا ویل چې د ګلونو ښار به وران شي؟

چا ویل چې د جنت حورې به وزانګي د اور په تنابونو
په پستو ګلابي شونډو
په وربښمینو نرمو پښو؟
چا ویل د قاف د غره د ټوان به راشي
د وحشت د عقیدې له اباسینه
او زمونږ د ارمانونو د جنت ناوې به تاوه کړي
د خپلو هوسونو د زهرونو د شپو جام کې؟
چا ویل زما د مینې په کابل کې به (یزید) راژوندی کېږي
جوړوي به د ګلونو له سرونو درمندونه
نړوي به د ښکلا دعواطفو محلونه؟
چا ویل یو چنګیزي شمال به بیا له پورته راشي

ketabton.com - The Digital Library

د مینو د ګلپاڼو په رنګونو
د ملالو د غیرت په میوندونو
او د ګلو ښار به بیا له سره وران شي
د وحشت په ځناورو او دېوانو
او په خپلو چنګیزیانو یزیدانو؟

۱/۱/۱۳۷۳
الینګار- لغمان

ketabton.com - The Digital Library

ولولیز پسرلی

د ارمـــــــانونو زړه مـــــــې دې یـــــــوړ
لکـــه د ورځـــې روح چـــې شـــپې یـــوړ

د غریـــــزې د میـــــو مســـــت ســـــباوون
تـــــورې راکښـــــلې عقیـــــدې یـــــوړ

د ولـــــولیزې ځـــــوانۍ ســـــور پســـــرلی
پـــــه یـــــو نظـــــر رانـــــه هغـــــې یـــــوړ

ketabton.com - The Digital Library

د ژوندون روح رانه په نوم د جنت
پر دين مينې معشوقې يوور

لا مو د قهر په تاو سېزي هيلې
څه که ارمان موتر کعبې يوور

عشقه تباه شو ستا د حسن لمر
چا په سره زور چا په پلمې يوور.

۱۹/۱/۱۳۷۳
نصرو کلا- کابل

ketabton.com - The Digital Library

د اوښکو احرام

(د یوې ګډې مشاعرې په ترخ کې)

((که چا پېر له تورو سترګو لام په کار دی
غله په زړونو لګېدلي پام په کار دی))

چې زنځیر د مغولیزو وختو مات کړي
یو خوشال مې د منصور د قام په کار دی

ستا د ښکلو او شېرینو شونډو زور ته
ګلې ماغوندې فرهاد بدنام په کار دی

د سهار په رڼاګانو ډېر شکمن یم
زما مینې ته سکنې ماښام په کار دی

ketabton.com - The Digital Library

چې ستا سرې کافرې شونډې رنګ په عشق کړي
زمازړه ورته موسکی اسلام په کار دی

ستا د مینې دښکلا طواف ته یاره
د رڼو اوښکو یو سپین احرام په کار دی

د کابل حسین زړګیو شهیدانو
د یزید دوزخ کې نور قیام په کار دی

د وطن د حسن پانې مې باد یوړې
ورته نور د ترحم نظام په کار دی

د احساس د نوح بېړۍ په ډوبېدو ده
د غمیزو د توپان فرجام په کار دی

د هوس ستوري دې خاندي تاج محل کې
مور مینو ته د عشق مقام په کار دی.

۱۳۷۳/ چنګاښ
پېښور

ketabton.com - The Digital Library

او د ګلو د سندرو اتڼ بیا له سره وران شو

زمانې د زمانې لمن نیوله،
شپه د ورځې، ورځ د شپې د روح په وړانګو
د تقدیر مزو تړله
زېږېدل په کې د لمر ژوندون ستوري
د ګل پېغلو له سورکو نازکو شونډو
سندریز تفکر زړونو کې وزر وغوړولی
عقیدې و عواطفو ته ځیګر په لاس نیولی
د ګلونو د سندرو اتڼ جوړ و
نڅېدل ورته د مینې د غاټولو ځیګرونه
تاوېدل ترې د وږمو د تخیل د بڼ ګلونه

ketabton.com - The Digital Library

خو یو (چا) له کومه راوړ
د کینې د زهرو جام
د پستو پستو خبرو له خوږو میو نه جوړ
او نړدې یې کړ د مینې عقیدې د سورکو شونډو تر سرونو
عقیدې لا په سر نه و اړولی د کینې د زهرو جام
چې د شونډو د احساس پر زړه یې راغلل خزانونه
په زړګي کې یې شول مړاوي د ښکلا د عواطفو سره ګلونه
نو شوه ټوله عقیده د زهرو روح د قهر سیند
بیا یې لوټ کړل د سپېڅلو احساساتو ارمانونه
د وږمو د سپوږمۍ حسن د خوږې مینې وزرونه
او د ګلو د سندرو اتڼ بیا له سره وران شو.

۱۲/۱/۱۳۷۳
کارګري قصبه- کابل

ketabton.com - The Digital Library

یو جانان او یو جام

چې د رڼا په لوري ګام اخلو
موږ یې له زلفو انتقام اخلو

د مقدس اور عبادت وي مینه
خود یې له شونډو نه الهام اخلو

د روح وطن یې راته رنګ کړ په غم
اوس یې هم نوم په احترام اخلو

ketabton.com - The Digital Library

نمــرود وختونــه شــي شــداد شــي امــام
هــر خــو کــه ذکــر د اســلام اخلــو

عشــقه دا ســتا لــه غوړېــدلي جنــت
مــوږ يــو جانــان اخلــو يــو جــام اخلــو.

۱۳۷۳/زمری

ketabton.com - The Digital Library

خوارہ خوارہ زخمونه

سترګې مې ډکې شوې د اوښکو د لمبو له تاوه
د زړه پردو کې مې د غم زلزلو جوړه کړه د وهم څپه
زړګی مې وايي چې د خپلې معشوقې مخ کې په زوره زوره وژاړمه
او د احساس لمبې سرې کړمه په خپلو چغو
خو دې ګلپاڼې معشوقې مې په سورکيو او چاودلو شونډو
چې د سيليو ګرد يې ناست و پر خوږو اننګو
او د زړګي له هر يو تار يې څڅېدلې وينې
د حال په ژبه راته ورو وويل:
((زه پر تا څومره نازېدمه
تا په سرو شنو د ښوانو خرڅه کړم مينه.
د سترګو توره نو اوس:

ketabton.com - The Digital Library

ماته مې خپل غمونه ډېر دي
په لويه لار کې راته مه ژاړه مېنه))
نو ماچې ټيټ کړ د احساس سر د ويده تفکر سور ګرېوان ته
زړه راته وويل زما معشوقه ((خاوره)) د دردونو له بڼ
د حقيقت په ژبه
څومره خواږه خواږه زخمونه سپړي.

۱۷/۱/۱۳۷۳
نصرو کلا - بګرام

ketabton.com - The Digital Library

د ستورو قافله

ستړګو نه ستا د مخ ډیوه تېر وو
ځکه تر وړانګو لاندې شپه تېر وو

د زړګي پاڼې غوړېدلې پرېږده
ورته د ژوند تېپي کیسه تېر وو

ستا د موسکا د پسرلو په هیله
پر زړګي ژوند لمبه لمبه تېر وو

ketabton.com - The Digital Library

هـر اسـو پلی مـې شـي منصـوره وینـه
ژونـدون پـه دار لکـه نشـه تېـروو

شـهید وطنـه ! سـتا د زړه پـردو کـې
یـو وخـت د سـتورو قافلـه تېـروو

شونډې پر شونډو راتـه کېږده موسکۍ
روح تـه د سـره دوزخ وږمـه تېـروو

د خنـدا پېغلـو وربلونـه تیـټ کـړئ
د یـون د هیلـو جنـازه تېـروو.

۷/۸/۱۳۷۳
کاګري قصبه- کابل

ketabton.com - The Digital Library

مړاوی جانان

چې هم دې فکر هم ایمان شي جانان
څو مره به مینې درته ګران شي جانان

د زړه په پانو مې بلېږي هجر
کاشکې چې پرخه شي باران شي جانان

د روح غوټۍ مې په کې وغوړېږي
ماته هم دین شي هم قران شي جانان

د تخیل په وزرو خېژم ورته
خیر دی که ستوری د اسمان شي جانان

ketabton.com - The Digital Library

دومـــره ګلونـــه پـــرې د اوښـــکو شـــيندم
چـې پـه شـمېرلو يـې سـتومان شـي جانـان

بيــا بــه مــې پرېــوزي دګرېــوان پــر کلــي
چـې مـې تـر اوښـکو نـه ارزان شـي جانـان

چـــې د خپـــل زړه دښـــار جنـــډې وويـنـــي
ځـــومره بـــه مـــړاوی را روان شـــي جانـــان

درد بـــه دې وي خومحسوســـېږي بـــه نـــه
چـې هـم پـردی شـي هـم دې ځـان شـي جانـان

وړې د لونګـــو ښـــار تـــه ښـــکلې پښـــتو
ګوندې چې (يون) ددې ((کاروان) شي جانان.

ketabton.com - The Digital Library

دسمال

یو ګل دې له وربله نن شمال راوړی دی
زما سوو داغونو ته یې شال راوړی دی

زما پر مړاوي روح باندې دې وشیندل ګلونه
څه رحم دې په زړه کې ذوالجلال راوړی دی

د شعر زړګی مې ګل شو پټ په شونډو کې موسېږي
کوم چا ورته د تا د سترګو خیال راوړی دی

د څو کلونو درد مې په یوه شېبه کې هېر کړ
ریبار مې ستا سوکور ځنې دسمال راوړی دی

ketabton.com - The Digital Library

اشنا واک دې منم چې هم مې ښکېل هم مې ازاد کړې
یــوه لاس کــې دې جــال او بــل کــې تــال راوړی دی

جانانــه تنــدی وریــن کـړه بیــا یــې مینــه بانــدې کېــږده
د زړه لـــه وینـــو جـــوړ مـــې درتـــه خـــال راوړی دی.

۱۵/۲/۱۳۷۴
کارګري قصبه- کابل

ketabton.com - The Digital Library

د مینې پیغمبر

یو سپین د سبا ستوری وم سهر وژلی یم
د ګل د شونډو پرخه ومه لمر وژلی یم

په زور نه یم مات شوی ښکلیه پورته راته ګوره
د تا په نوم یې یاره په هنر وژلی یم

کوم څوک چې مې په زړه کې پیغمبر د مینې جوړ کړ
د روح پر کور مې ناست دې پیغمبر وژلی یم

ketabton.com - The Digital Library

د دغــه کلــي پېغلــې او منګــي پــر مــا خبــر دي
ګــــودر يمـــــه وژلـــــی مــــازيګر وژلــــی يــــم

د کــوم مغــول لښــکر مــې د زړه ښــکار کــې پلــی نــه دی
شمشـــاد پـــه وينـــو ســـور يمـــه خيبـــر وژلـــی يـــم

پـــه دې کـــې د رقيـــب د تـــورې نښـــه ګـــوره نـــه شـــته
د خپـــل دلبـــر پـــه غبـــرږه کـــې دلبـــر وژلـــی يـــم.

۱۳۷۴/زمری
کابل

ketabton.com - The Digital Library

د سرو ټپونو کان

د زلفــو پــه تیــارو کــې دې پــه نــور نیــولی یــم
بــس زه خــو دې د ظلــم پــه تنــور نیــولی یــم

سـهر پـه وینـو رنـګ کړمـه ماښـام پـه اوښـکو لونـد
د وخــت امــام دا زه څنګــه تربــور نیــولی یــم

د زړه شــیمه مــې نــه شــته هســې مینــه مینــه وایــم
دې لــوز تــه چــې هــم ټینــګ یمــه غــرور نیــولی یــم

ketabton.com - The Digital Library

دا شـــونډې پـــانې پـــانې چـــې ورېـــږي پـــر مـــا هســـې
جانانـــه بيـــا دې کـــوم غـــم تـــه ضـــرور نيـــولی يـــم

د ســتورو پــټ خــو هغــو جــادوګرو شــغلو مــات کــړ
دې تنـــدر نـــو زه لمـــر پـــه کـــوم قصـــور نيـــولی يـــم

د زړه د پرهـــرو پټـــري مـــې چـــوي خند يـــدی نـــه شـــم
د ســـرو ټپونـــو کـــان يمـــه ناســـور نيـــولی يـــم

چـا وې غېـږه جنت، شـونډې شـراب زلفـې وږمـې دي
دا ځکـــه ورتـــه زه همـــېش تـــرور نيـــولی يـــم.

۹/۲/۱۳۷۴
مکروريان- کابل

ketabton.com - The Digital Library

د پاڼو مومن

ماښام شو خور د سهرونو پر بام سیوری کوي
لکه کوم ذهد چې د شونډو پر جام سیوری کوي

لمر راخېږي له مغربه د نمرود په ګوتو
د شرق د ښکلو لمر ګلو پر قام سیوری کوي

د پیغمبر فکر ژوندی دی خو د زړونو پر تخت
په وینو سور یو د جالیزه امام سیوری کوي

ketabton.com - The Digital Library

ددې ښــامار وژل د پــانګو مــومن نــه شــي کړلــی
دومره هوښيار دی چې پر ونو په پام سيوری کوي

زړه مې لمبه شي چې دې زلفې پـرمخ وغـوړېږي
کفـر تـه ګـورم چې پـر ښـکلي اسلام سـيوری کـوي.

۱۳۷۴ل کال

ketabton.com - The Digital Library

د صراط پُل

چې ستا په تخیل مې تخیل نیولی دی
منمه د گل شوندو کې مې گل نیولی دی

دا خال د سپین تندي دې پاکوم د زړه په توره
مور تل په تاترو باندې مغول نیولی دی

د زړه وینې مې څاڅې لاس دې لرې که جانانه
(کوم د یو) غوندې دې سخت لکه کابل نیولی دی

ketabton.com - The Digital Library

مجبـور بـه د هـر ښـکلي د خنـدا پـه لمبـو سـوزي
دا زړه چـې مـو هـر چاتـه پـه منګـول نيـولی دی

د مينـې قـاتلان يـې ځنـې څرنګـه تېرېـږي؟
زمـا مظلـوم ملـت د صـراط پـل نيـولی دی

په سترګو کې دې يون شوم زړه کې يون په خوله کې يون شوم
دې مينـې دې څـه ښـکلی تسلسـل نيـولی دی.

۱۳۷۴/مرغومی

ketabton.com - The Digital Library

د جام جنازه

یو شور شو د جامونو شو قیام په میکده کې
چا وې پرون ساقي شولو اعدام په میکده کې

سهر د لمر په وړانګو جوړوي تسبیح له ستورو
د روح امام یې ناست وي هر ماښام په میکده کې

ساده زړونو سجده کړه د محراب په لور په مینه
د فکر ستورو ولیده امام په میکده کې

ketabton.com - The Digital Library

لــه ســترګو يــې د اوښــکو پــاڼې ورو ورو تو ېــدلې
د جــام جنــازه پورتــه کــړه بــل جــام پــه ميکــده کــې

تــر ســپين قرانــه لانــدې د جــامونو ډنــډ کــې ګــورم
د مکــر ذاهــد بيــا تــړي احــرام پــه ميکــده کــې

د زړه د وطــن ښــار مــې يــو ځــل بيــا پــه وينــو لامبــي
نــن بيــا نــرخ ټاکــل شــوی مــې د قــام پــه ميکــده کــې.

۱۳۷۴ل کال
کابل

ketabton.com - The Digital Library

د سندرو په وزرونو

يو عشق مې لوبولو د سندرو په وزرونو
کوم چې رانه شهيد کړلو د زغرو په وزرونو

شمله شمله لوګی شو د غره غېږې ځنې پورته
څه اور دی لګېدلی د نښترو په وزرونو

يو دېو د قاف د غره په ځنګلونو کې مېشته دی
د ژوند ډولۍ مې وړي د سوداګرو په وزرونو

ketabton.com - The Digital Library

د ښـــار د پېغلـــو خـــال وړي او د غـــاړو امېلونـــه
یـــو دوه مـــاران راوړي جـــادوګرو پـــه وزرونـــو

څـه لـو دی د ګـلاب ګـلاب سـرونو پـه وطـن کـې
یـو اور خـو خدایـه بـل کـړې د لـوګرو پـه وزرونـو

پـرون رمـه لـه غـره نـه راغلـه کلـي تـه یـوازې
څـه سـره وینـه پرتـه وه د ګـور ګـورو پـه وزرونـو.

۵/۲/۱۳۷۵
کابل

ketabton.com - The Digital Library

شهید غرونه

د مینې ستوری مې غاتول نه دی
ځکه زړګی مې پرې راټول نه دی

غرونه شهید دي، دښتې بورې ناستې
ورته امېل د ګلو شپول نه دی

زړونه مو اخله خندا مه راکوه
دمینې ښار دی کار په تول نه دی

ketabton.com - The Digital Library

خپــــې خپـــې دریابــــه غلــــی دورمــــه
د ژونــــد مــــانهو مــــې ســـندر بــــول نــــه دی

ســــتونی زبېښـــې د ښــــار د هـــرې پــــانېې
لـــــه میــــو ډک یــــې لا کنــــډول نـــه دی.

۵/۵/۱۳۷۵
کابل

ketabton.com - The Digital Library

څلور شپې

د ژوند سندره ليکمه د ګلو په خولو
د شعر ځيګر مې وينځمه د ښکلو په خولو

د وهم د بو څلورو شپو کې تېر کړلو له ستوني
کوم ښار چې و جوړ شوی د نتلو په خولو

د يار سترې احساس مې په کې ورو ورو خوبومه
د زړه سيورې مې لوند دی د سنځلو په خولو

ketabton.com - The Digital Library

دی جـورِ زمـورِ لـه وینـې، دی جـوړ د چـا لـه مینـې
د ژونــد څــراغ بــل نــه شــو د ښــاغلو پــه خولــو

د شـنې جلګـې لـه پاسـه کړه پـر سـپینو لېچـو دمـه
کــوم چــا درتــه وینځلــي د شــنو ولــو پــه خولــو

اشنا لاس دې نږدې کړه چې پـه سترګو ورتـه ځیـر شـم
د بخــت ســتوری مــې ګــورم د منګولــو پــه خولــو.

۲۸/۵/۱۳۷۵

کارګري قصبه-کابل

ketabton.com - The Digital Library

ستوري لمرونه

د جانان شنه خندا مې بيا له کومه لوري راځي
د غزل اوښکو کې مې بيا د مينې توري راځي

دلته هر غم قدم په پام ږدي بيا ښکلا لټوي
د تلې ښار دی غم هوښيار دی سودا ګوري راځي

د شعر مېوه مې زېږېږخنه ده بازار نه لري
د ژوند پر هر فصل مې ډول ډول سيوري راځي

ketabton.com - The Digital Library

بیـا تلــی ســپین امــام د قــاف د ځنګلونــو د پــو تــه
زمــوږ د اوښــکو هیلــې بیــا پــه هغــو پلــوري راځــي

زړه کــې مــې ګرځــي یــوه ګرمــه شــان وږمــه د پښــتو
د قلــم نــوکې تــه مــې ټــول تکــي ســرزوري راځــي

بیا مې د زړه ارمان موسکی شي بیا شي مړاوی غوندې
چــا وې وطــن تــه دې لمرونــه چــا وې ســتوري راځــي.

۱۳۷۵ل کال
کابل

ketabton.com - The Digital Library

د روح سپېڅلی زور

د هیلــو شــونډو کــې مــې پــانې بیــا ثمر نیســي
پــس لــه کلونــو مــې ګلونــه بیــا ګــودر نیســي

زه یــو ســېلاب شــومه د اوښــکو او ســړو اســوېلو
دی راتــه لار کــې د ســپېرو شــګو ســنګر نیســي

دا چــې شــمله یــې راټیټېــږي نــه، جګېــږي پســې
دا خو پــرې خدای(ج) د خپلــې مینــې خپــل وزر نیســي

ketabton.com - The Digital Library

پــرون يــې ســـر كــې وه نشـــه د فرعونيــت د فكــر
نــن راتــه خــړې خــړې ګــوري ځــان او تــر نيســي

دا خـو د روح سـپېڅلې زور دی د خدای؟ عشـق وينځلی
پــه يــوه وړانګــه چــې د ټــول تــورتم لښــكر نيســي

بيـــا د نـــازو بچيـــو وتړلــــې تـــورې تـــر مـــلا
چـا د ګــورګين د مــرګ ويــل چـا وې شــيبر نيســي.

۲/۳/۱۳۷۲
کابل

ketabton.com - The Digital Library

د شعر پري

د ښــکلا ســیمه شــپې نیــولې ځانتــه ښــار جــوړوي
د ژونـد پـه هـر واټ کـې د دار لـه پاسـه دار جـوړوي

مــوږه د لمـر وړمـې شـهيدې کـړې د شـپې پـه کـانو
اوس مــو لــه کلــي پــټ تېرېــږي بلــه لار جــوړوي

مـا ځنګـوي د تيـارو ځنـو کـې د خـدای(ج) پـه نامـه
ځانتـه د ژونـد پـه نوم يو ښـکلی سـپين سهار جوړوي

ربـه د تـا پـه نـوم مـې ژونـد اخلـي پـه خپلـه ګټـه
د وخت واکمن څومره هوښيار دی څه ښه کار جوړوي

ketabton.com - The Digital Library

کلـــه د ښـــو پـــه نـــوم قربـــان کلـــه د بـــدو پـــه نـــوم
دا فرښـــتې خـــومره پـــه ســـخته زمـــا بـــار جـــوړوي

د شـــعر پـــري مـــې مـــروره شـــوه د شـــعر لـــه روحـــه
ســـپينې خبـــرې دې لـــه شـــعر ځنـــې شـــعار جـــوړوي.

۱۳۷۵ل کال
کابل

ketabton.com - The Digital Library

سندريزه وربمه

د ژوند په هر فصل مې ځي راځي غميزه وربمه
د زړه په پانو کې مې رپي دا دوديزه وربمه

زه د وربښمو د رباب تارو ته خوب کومه
جانان مې خيال باندې راشيندي اوسپنيزه وربمه

شهيده وړانګه يم د خپلو ستورو شپو وژلې
زړه کې مې بله ده د خپل غشي اوريزه وربمه

د ژوندون هر واټ کې مو جوړ دی وژنځای د ګلو
لکه بيرغ پرې باندې رپي ارمانيزه وربمه

ketabton.com - The Digital Library

موره غاټول زړونه قربان کړل په همدې هیله چې:
د ساندو کلي کې به راشي سندریزه وږمه

شمله زړه، پوړنی زوړ دی، منګی زوړ دی خو هم
ښوره خوږه خوږه تري اوري پتمنیزه وږمه

د جنګ اسونو مې د ښتو ګلان ټول ستړي کړل
خدایه یو ځل خو پرې خوره کړې سوله ییزه وږمه.

۱۳۷۲ ل کال د غويي ۲۲مه
کابل

ketabton.com - The Digital Library

د شعر حجاب

د ژوند مړاوې سندره مې رباب کې راولم
د ويښو شپو کيسه د عشق کتاب کې راولم

دا سر ربه ! مات شوی دی، ټيټ شوی چاته نه دی
خو تاته يې پنځه وخته محراب کې راولم

نن بيا د غزا ډول د هندوکش په سر غږيږي
سپېرې طالبې ځنې مې په تاب کې راولم

د نقد ملايان ګرځي له دُرو سره په ښار کې
د شعر پېغله مې ځکه په حجاب کې راولم

ketabton.com - The Digital Library

زما ترلي لاس وو ستا درنې ځپېړې
يو وخت خو به اشنا دا په حساب کې راولم

د سره قهر غلامه بيا د چا غېږې ته درومې !
د سپينو وړانګو تاو به په کولاب کې راولم

خندا موسکۍ موسکۍ شي چې پر شونډو د کبانو
يو شور خو د سندرو په درياب کې راولم

په دې به هم د ډېرو له زړګو شي لمبه تاوه
دا وران د زړه وطن چې نغمه باب کې راولم.

۱۳۷۵ل کال د کب ۱۷مه
لغمان

ketabton.com - The Digital Library

د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه

محمد اسمعیل یون د حاجي محمد خان زوی پر ۱۳۴۲ل کال، د لغمان ولایت د الینګار ولسوالۍ دنیازیو په یوې روښنفکرې کورنۍ کې زېږېدلی دی.

لومړنۍ زده کړې یې د الینګار ولسوالۍ د سلینګار په لومړني ښوونځي کې سرته رسولې دي، ترهغه وروسته کابل ته راغی او په خوشال خان لېسه کې شامل شو. پر ۱۳۶۲ل کال له نوموړې لېسې څخه په دویم نومره بریالی او پر ۱۳۶۷ل کال د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې محصل شو. پر ۱۳۷۰ل کال له نوموړې څانګې څخه اول نومره بریالی او پر همدې کال بېرته د پښتو څانګې د کدر غړی شو. پر ۱۳۸۵ل کال په نوموړې څانګه

ketabton.com - The Digital Library

کې د ماسټرۍ دوره پیل شوه، یون په ډېر ښه او بریالي ډول دا دوره پایته ورسوله.

محمد اسمعیل یون له ۱۳۷۰ ل کال څخه بیا تر ننه پورې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي تدریسي غړی او د (پوهندوی) علمي پوړۍ ته رسېدلی دی، پر استادۍ سربېره، استاد یون د ((کابل پوهنتون))، ((هیلې)) او ((شمشاد)) مجلو د چلوونکي دنده هم په ښه ډول ترسره کړې ده. په پېښور کې د چاپېدونکې ((معارف)) مجلې کتونکی غړی هم و. همدارنګه د یو شمېر نورو چاپي خپرونو همکار هم پاتې شوی دی.

استاد یون پر ۱۳۸۱ل کال، په جلال اباد کې بېړنۍ لویې جرګې ته د ختیزو ولایتونو د انتخاباتو د دفتر مشر شو، د دې جرګې لپاره تر ټاکنو وروسته د جرګې غړی، بیا د جرګې د غړو له خوا د بېړنۍ لویې جرګې دلومړي منشي په توګه انتخاب شو. استاد یون په دې جرګه کې تر خپل وروستي وسه خپل ملي او تاریخي مسولیت ادا کړ او د هېواد دښمنه عناصرو د توطیو مخه یې ونیوله.

تر دې جرګې وروسته، کله چې د افغانستان د اساسي قانون د تدوین بهیر پیل شو، نو استاد یون بیا د دې بهیر لپاره د ختیزو ولایتونو د دارالانشاد دفتر مشر وټاکل شو. په ختیزو ولایتونو کې د اساسي قانون د لویې جرګې لپاره انتخابات هم د همدې دفتر له خوا ترسره شول. استاد یون د اساسي قانون د تصویب په لویه جرګه کې د نوموړې جرګې د دارالانشا د غړي په توګه خپل فعال رول ادا

ketabton.com - The Digital Library

کړ. ټاکل شوې وه، استاد یون په ختیزو ولایتونو کې د افغانستان د جمهوري ریاست لپاره د عمومي ټاکنو د دفتر مسول شي، خو په کابل کې د لویو جنګسالارانو او ځینو تنظیمي مشرانو له خوا پر حکومت او ملګرو ملتونو د زیات فشار له امله له کاره ګوښه شو.ملګرو ملتونو(UNAMA) استاد یون ته وړاندیز وکړ، چې په کابل کې به تر دې لوړه دنده ورو سپارو ، خو استاد یون ونه منله او خپلې استادۍ ته یې دوام ورکړ.

درې کاله وروسته یې د ځینو ملګرو په زیات ټینګار او غوښتنه، د جمهوري ریاست د ملي امنیت شورا په دفتر کې د فرهنګي چارو د ریاست دنده ومنله او په کابل پوهنتون کې پر استادۍ سربېره لا تر اوسه دا دنده پر مخ وړي.استاد یون پر ۱۳۸۵ل کال د افغانستان او پاکستان د امن ګډې جرګې لپاره د افغانستان له خوا د منشي په توګه غوره شو او دا دنده یې هم په ښه ډول ترسره کړه.

استاد یون د خپلو اکیډمیکو اثارو ترڅنګ په تېرو شلو کلونو کې ګڼ شمېر فرهنګي او ټولنیز خدمتونه ترسره کړي، په ګڼو چاپي، راډیویي او ټلویزیوني مرکو کې یې د واقعیتونو او حقایقو د څرګندیدو له امله د خلکو په زړونو کې ځای نیولی دی. که څه هم ډېر خلک د یون لیکنې، مرکې او نظریات خوښوي، خو یو شمېر داسې خلک هم شته، چې د یون سرسختي مخالفین دي. د هغه ملي او ګټورو نظریاتو ته هم غلط رنګ او تعبیر ورکوي، دا ډول اشخاص، چې اکثره یې زورواکي او د سیاسي ډلو ټپلو غړي او

ketabton.com - The Digital Library

مشران دي، د استاد یون نظریات خپلو شخصي او تنظیمي ګټو ته خطر بولي، نو ځکه یې په ټینګه مخالفت کوي زه ددې شاهد یم، هر کله چې یون کومه لیکنه او مرکه کړې، نو دده پر وړاندې یې مثبت او منفي غبرګونونه دواړه راپارولي دي، منفي غبرګونونه اکثره وخت د هغو اشخاصو او ډلو له خوا وي، چې په تېر کړکېچن سیاسي بهیر کې یې ډېرې نامشروع ګټې ترلاسه کړي او ځانونه یې مطرح کړي دي.

مثبت غبرګونونه اکثره د ولس د مشرانو، روښنفکرانو او نورو مخورو له خوا وي، خو استاد یون په دغسې سختو اغزنو او تنګو شرایطو کې بیا هم خپل فرهنګي، سیاسي او ټولنیز کار ته دوام ورکوي.

دا اوسنی فرهنګي کار، چې تاسو یې اوس په مسلسل ډول ګورئ، دا د تېرو شلو کلونو کارونه دي، چې له تېر یو نیم کال راهیسې پرې په منظم ډول کار شوی، او ډل شوي او دادی ستاسو مخې ته ایښودل کېږي، په داسې یو دولتي دفتر کې چې بوختیاوې په کې ډېرې وي، د منظم او ستر فرهنګي کار سرته رسول اسانه کار نه دی استاد یون پر خپلو فرهنګي کارونو سربېره د ګڼو فرهنګي ټولنو د غړي، همکار او موسس غړي په توګه هم خپل فرهنګي رول ادا کړی، په پېښور کې یې د دوو المان مېشتو فرهنګي ټولنو (دافغانستان د کلتوري ودې ټولنې) او (د پښتني فرهنګ د ودې پراختیا ټولنې) د همکار په توګه د بېلابېلو لیکوالو په لسګونو

ketabton.com - The Digital Library

اثـار، ایـډیټ او چـاپ کـړي دي دغـه راز یـې پـه سـلګونو کورنیـو مشاعرو، ادبي غونډو او سیمینارونو کې ونډه اخیستې ده، خپله یې هم په لسګونو مشاعرې، سیمینارونه او علمي ورکشاپونه جوړ کړي دي.

سربېره پر دې، په یو زیات شمېر، ملي او نړیوالو کنفرانسونو کې یې په ښه ډول د خپل هېواد استازي کړې ده. دلته به یې د اثارو یادونه وکړو:

اثار

الف- پنځونې:

کتاب نوم	څرنګوالی	چاپکال
• متکور	لومړۍ شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• په اورونو کې سندرې	دویمه شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷

ب- راټولونې:

• هیلې	ګډه شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• نیمګړي ارمانونه	د حیران شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• د لوونو فصل	ګډه شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• د نازو انا یاد	د سیمینار د لیکنو ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• د استاد الفت نثري کلیات	د استاد الفت نثرونه	دریم ۱۳۸۷
• سیندونه هم مري	د اسحق ننګیال شعري منتخبات	دویم ۱۳۸۷

ج- ژباړنې:

• د ټولنپوهنې له نظره: په افغانستان کې د واک جوړښتونه د پوهنوال روستارتره کي اثر		دویم ۱۳۸۷

ketabton.com - The Digital Library

- .د افغانستان فرهنګي میراثونو ته یوه کتنه
  د نینسي دوپرې اثر دویم ۱۳۸۷
- په افغانستان کې د جګړې جنایتکارانو محاکمه
  د پوهنوال روستار تره کی اثر دویم ۱۳۸۷

د- یونلیکنې:

- د اماراتو سفر د اماراتو یونلیک دویم ۱۳۸۷
- که یون دی یون دی د اروپا یونلیک لومړی ۱۳۸۷
- دپښتیاګون ترڅنډو د امریکا یونلیک لومړی ۱۳۸۷

هـ- څېړنې او شننې:

- د محمدګل خان مومند اند و ژوند ته یوه لنډه کتنه دویم ۱۳۸۷
- استاد زیار د پښتني فرهنګ یو ځلاند ستوری دویم ۱۳۸۷
- دکابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي پښتو کتابښود دویم ۱۳۸۷
- د افغانستان فرهنګ ته اوښتي زیانونه دویم ۱۳۸۷
- د پښتو شعر هندسي جوړښت شپږم ۱۳۸۷
- له افغانستانه د مسلکي کادرونو د فرار عوامل دویم ۱۳۸۷
- ساینسي پرمختیاوې دویم ۱۳۸۷
- ببرړنی، لویه جرګه ولسواکي او زورواکي دویم ۱۳۸۷
- اندیال خوشال لومړی ۱۳۸۷
- هیله د خپلو سریزو په لمن کې لومړی ۱۳۸۷
- کلتوري یون لومړی ۱۳۸۷
- فرهنګي فقر لومړی ۱۳۸۷
- مرکه او مرکې لومړی ۱۳۸۷
- خوشال په خپل ایډیال لومړی ۱۳۸۷
- دکتابونو په وړمو کې لومړی ۱۳۸۷

ketabton.com - The Digital Library

- افغانستان په سیاسي کړلېچ کې لومړی ۱۳۸۷
- پښتو لیکنی سمون لومړی ۱۳۸۷
- اوسنۍ رسنۍ لومړی ۱۳۸۷
- که نړیوال ماته وخوري؟ لومړی ۱۳۸۷

خدای(ج) دې استاد یون ته ډېر عمر ورکړي او جرئت دې ورته هم تاند لري، الله(ج) دې دی له هر ډول بدو بلاوو وژغوري، په فرهنګي کار و زیار کې ورته د نور زغم او سبلې هیله لرم.

په درناوي

وفاالرحمن وفا

کابل- افغانستان

ketabton.com - The Digital Library

pə oruno ke səndəre

(songs in the fires)

By:
M. Ismael yoon

ISBN 978-9936-500-09-9
9 789936 500099 >

د خپرونو لړ: (۱۰)

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English